

10 רכיון

עתון החטיבה
גבעת חיים

על דפינו

שנה עשירית

של

מס' 104/1 חאריק 18/10/59
104

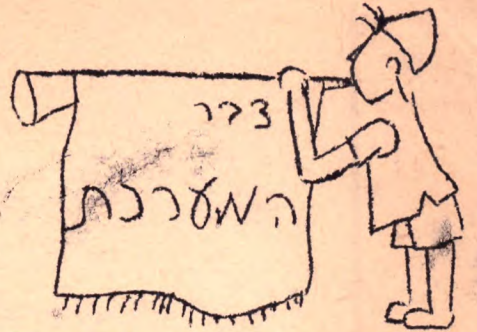
... של אנד התיבות לבנים

החדד פודים זעק
בפנת תמדיים

זעק זעק זעק זעק זעק

זעק זעק זעק זעק זעק

בינה העשירית לקיומו שיפר "עלומים" את צורתו הח-
יצונית הפנימית, גדל בכמותו, הוסיף מדורים חדס-
ים ושיטות חדשות בעבודה ואם כל זאת הגדיל את הש-
פעתו בחברה ואף מחוצה לה. אך דבר אחד עוד נשאר
פגוע והוא "דף המערכת". בקטר לכך שילחנו חוזר ל-
עורכי העלונים בתאים השונים כדי לשמוע את דעתם
בנידון ועל פי כך לנסות לקבוע גם צורה מוגדרת בערך ל"דף המערכת". בזאת אנו
מפרסמים את החוזר וחלק מן החשובות שהגיעו אלינו.

גבעת חיים, 23/8/59

לעורכי העלונים!

בשנים הקצרות בהן קיימות חברות נתאי חטיבה במשקים, משחקי בטאון החברה
בשטחים שונים - ע"י עלון היוצא במקום.

העלונים עומדים בנסיונות ושינויים בלתי-מוסקים החותרים לעצובם הנכון
והמתאים. אולם התפתחות זו הינה איטית למדי וחסרת עקביות, כך שקשה לומר
שעלוני החטיבה (ולא רק החטיבה שלנו) משביעים רצון, אך זאת אפשר להסביר במנ-
יעים רבים העומדים בדרכם של חברי המערכת: חוסר תקציב; נסיון מועט בעבודה
הדורשת ידע רב; החלפות תדירות של חברי ועדות העלון, ועוד, - אם כי יש לציין
שעלונים שונים הגיעו - ע"י רציפות ומסורת של שנים - לרמה (יחסית) מניחה את
הדעת.

על אף כל זאת, חושבים אנו שקביעות הוצאתו של עלון דורשת ברור נקודה
בעלת חשיבות גדולה בעיצוב מסגרתו הכללית של העלון: מה צריכה להיות דמותו
של "דף המערכת"?! איזה תוכן יש להעניק לו?

ישנם עלונים המנצלים שטח זה למסירת תכנו של העלון, וישנם המשתמשים בו
להספת מוסר להבר'ה: למה-לא-כותבים-לעלון; יש הנותנים כאן תיאורי טבע, ויש
כאלה שבדף זה הם מתנצלים "מדוע העלון יצא באיחור כה רב", ועוד ועוד. לנו
נראות הצורות הנ"ל חסרות טעם, ומנסים אנו למצוא דרך אחרת.

פתח לויכות יכול לשמש נסיון בעלון האחרון שלנו: דף המערכת (שנתנו לו
שם חדש - "מענין לענין"). כלל ארבעה נושאים שונים שלא היה בינאם כל קו
מסותף: הראשון התריע על צורתו של ה-1 במאי כפי שהוא נחוג כיום בארץ; השני
סיכם בתמציתיות את הבחירות להסתדרות וליקחן; הקטע השלישי סתר קשות את נוהל
בחירת הועדות בחברתנו, והרביעי היה מעין הקדמה למחבר וספרו, שקטע ממנו נדפס
במדור "בטבע" של אותו גליון. למרות הנושאים "הנכבדים" נכתבו הקטעים בצורה
בהירה וקצרה (9 שורות במוצע לקטע), מבלי להכנס לניתוחים ופילפולים מיותרים
אלא בטיפ - הצגתו של הענין ומסקנה בצידו.

יתרונותיה של "צורה" זו הן, בראש וראשונה: הוצאת דף המערכת מן הסגרה
אליה הוא נכנס (בצורה שנזכרה כבר קודם: תחנות ותירוצים שונים שהקוראים
התרגלו אליהם עד כדי כך שהם מקבלים אותם בצחוק); מתן אפשרות למערכת לקביעת
עמדה ודיעה עצמאית ביחס לעניינים שונים; גונית הקטעים מבטיחה לקורא ענין
וחסר-טיעום.

לעומת זאת, קיימת סכנה בנסיון זה מסוב שהוא פולש במקצת לשטחים של

המערכת, רחל אופני. מבקשים אנו את דעותיכם בנידון,

נעמי (יגור): - - - דף המערכת חייב להראות כדבר העלון י-
וחר מאשר דבר המערכת. אינני מקבלת את חאור הנוף בדף זה
ולא דיון בפרטי פרטים. דף זה צריך להיות מעין שיחה בין
העלון לקוראיו, - אם זה ביקורת על עינינים שונים בחוך חיי
החברה או נסיון לעורר ויכוחים מעל דפי העלון. אסור לעלון ללקות בעיורון,
וזוג עיניו של העלון הן, לדעתי, דף זה. הדברים יכולים להכתב בנושאים שונים
ואין זה פוגם אם אמילו בעינינים קציניים ניידה דברינו בצורה הומוריסטית
במקצת (מובן שלא עד כדי פיליסוף).

ישנה לדעתי חשיבות רבה לדף זה, מאחר שהוא חייב בוא בפתח החוברת קרי
במידה רבה הוא קובע גם את רמתו הכללית של הגליון ואת יחס החברה אליו.
אינני רואה כל סכנה של היגררות אחרי פוליטיקה ומפלגה כיון שהעינינים בהם
דן העלון הינם בדרך כלל פנימיים, ואוי לחברה שזקוקה לאירועים חיצוניים כדי
למלא את "דף המערכת". לזאת ישנו עחון יומי ובעלון החברה אין מקום לביקורת
ע"י המערכת (אף כי רשימות של החברה על בעיות כלליותנוסף לבעיות החברה -
הן חיוניות)...

חנוך (גליל-ים): - - - העלון הינו כלי ביטוי של החברה ולכן הוא צריך
לשקף ולהאיר את כל פינות החברה הן ע"י ביקורת והן ע"י דברי טכות. ומצד שני
בעלון לא צריך להיות אך ורק חומר המובא מהחברה אלא גם חומר יוחר כללי.
אפשר להכניס דברי טכות על מאורעות שונים בארץ ובעולם. יחד עם כל החומר
הכבד בעלון צריך לתת גם חומר יוחר פיקנטי אשר ימשוך יוחר את לב הקורא. חמר
זה יכול להיות חידות, בדיחות, קוריוזים מחיי החברה, אפיזודות שונות בארץ
ובעולם ועוד כל מיני פרפראות. הצעחכס בקשר ל"דף המערכת" נראית לי יפה
ומתקבלה טוב על עין הקורא. אולם בחוך כל הנושאים הללו צריך לשלב ולחבל
בחומר קל ומוסך יוחר...

צמורה (דפנה): - - - קראתי את מכתבכם ובחנתי את שתי הצורות שאתם מצי-
גית בו; אין נסיוני גדול, אולם מהלקה של השנה החולפת למדנו שדבר המערכת
בצורה עליה הצבעתם בראשונה אינו מושך את הקוראים. חשבנו במשך השנה על רע-
יון בדומה לשלכם אולם הדיעה הכללית של המערכת עמדה בניגוד לכך בטענה שזה
פולט במקצת לשטח העיתונות. דעתי האישית היא כי דבר זה יכול - ואפילו נחוץ
- לגיוון "דבר המערכת" (לא הכרחי שזה יקבל תיאור "עיתונאי", ניתן לעשות
מכך אופי חברתי יוחר), אף כי הסכנה שהזכרתם קיימת. מצד שני אינני הוסלת
לגמרי את ה"שיטה" בה נהגו עד כה ב"דף המערכת". כפי שצינחם, נושא זה יכול
לפתוח ויכוח רחב...

צבי (גבעת השלטה): - - - אני חושב שבסופו של דבר ישקף דף זה - בצורה אותה
אתם מציעים - את דעתו של "למרחב" או של המלגה (או יוחר בתמציתיות). לזה
הייתי קורא "דקלוט". הרבה יוחר רצוי היה שבמדה ולאחד מחברי המערכת, או ה-
מערכת, או למערכת כולה, יש מה לומר בשטחים האלה, - יכתב המאמר בעלון בלי
(הערך בדף הבא)

כותרת מחייבת עם חתימת המחבר: אם כי נכון שגם הצורה הבכי-
 ינית אינה הולמת עלון בעל רמה, בו החברה ממש מחבטאים, לא
 הכרחי כלל שיהיה "דף המערכת", ואם בכל זאת מקימים אותו א-
 זי צריך הוא לסקול את דעת המערכת על מאורעות פנמיים של התא.

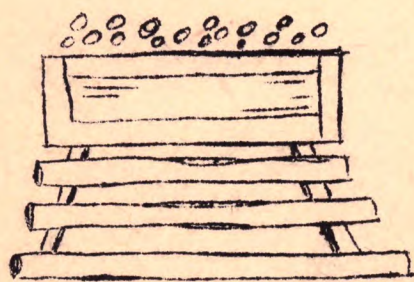
העבודה בכרם.

כל יום שבת אני נוסעת עם אמא שלי לכרם. שם אני
 מסחכלת איך העבודה מתקדמת. על זה אני רוצה לכת-
 וב, הנוצרים בוצרים, הטרקטור נוסע ולוקח את הט-
 נאים המלאים ענבים לבית אריזה. שם אמא שלי ועוד
 חברה אורזות, וחבר אחד שוקל וסוגר את הארגזים.
 הטרקטור מביא את הארגזים והבחורות אורזות. החבר
 שוקל וסוגר את הארגזים. הטרקטור לוקח טנאים רק-
 ים לכרם, ומחלקם בין הסורות. הנוצרים בוצרים לתוך הטנאים וכו'.

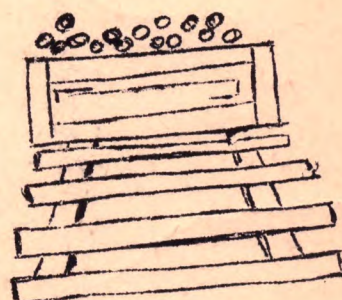
אני עוזרת חמיד לאמא שלי לארוז, אח"כ אני נוסעת עם הטרקטור לכרם ובו-
 צרת קצת ונוסעת חזרה לאמא שלי אל בית האריזה. אח"כ בא אוטו-מסא לוקח את
 הארגזים ואוחנו הביתה.

אני מאד נהנית בכרם וחוזרת הביתה מלאה רשמים.

נעמי
 קב"ג גפן.

1. אלול

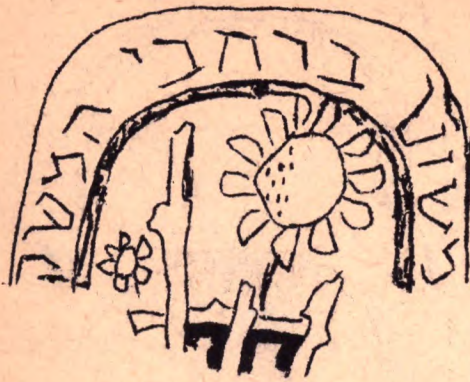
לי עשו פונזי ואני אמרתי לאמא שלי:
 כשאני באתי הביתה אבא שלי אמר ש-
 מקדימה אני כמו בן ומאחורה אני בת
 אבל אל תחטבו שאבא שלי אמר ברצינ-
 וח ושאני התחלתי לבכות אבא שלי א-
 מר את זה סתם.

עחליה (ג)

כאשר באנו לכתה היה לא כל-כך ט-
 וב. היו ילדים טובים ורעס. אח"כ
 הילבים החגברו על היצר והיו טו-
 ביס. אבל לא כולם. אני הייתי בין
 הטובים.

דבורה. (ד)

לכתה ב' האגודה בכתות לוחה גרית תא החמיבה.

השבת היתה שבת של טרם סתו וקיצו של קיץ. קרני השמש נסוגו וחזרו נחבאן לשוב בינות העבים האפורים לבנבנים אשר שטו שלוים בים התכלת האינסופי. צמרות העצים נעו לאיטם ברוח חרישית קלוטפת. בתי המשק שממו כמעט מיושביהם, לא נראו בקוץ אלא הפ-עוטות הרכים המשחקים בחול ואימותיהם.

מהרתי אף אני לאותו מקום, אשר היווה באותו יום

את מקור המשיכה לסביבה כולה. מרחוק נראה כבר הקהל הרב שישב, או עמד לצדי הברכה וחכה בקצר רוח לתחילת התחרות. גדר גבוהה עטרה חלקת דשא רחבה, שבא-מצעיחה היבהיקו מימיה הצלולים של הברכה החדשה.

בקצר רוח הקפתי את הגדר, עד הגיעי לסערה הצר. שלט לבן, הכתוב באותיות מזהירות (הוא המכריז על שעות הרחצה) התנוסס מעל הסער. סביל צר שעליו מסו-רטטים ציורים מהווי המים הוביל לחדרי ההלבשה ו... לברכה.

מימיה חכולים וצלולים, דפנותיה צבועים, שפתה - מרצפות, אדומות. מקפצה

גבוהה, צבועה והדורה בצידה האחד, וסוכה למנוחה בצידה השני. כל כולה של הברכה עטורה קהל אנשים נטים וטף העוצרים נשמתם למראה התחרות המתקיימת. גו-פוח צעירים, רעננים וגמיסים מחליקים במים במהירות. הקהל עוצר נשמתו, צועק מוחא כפיים, מתרגט, מעודד את השוחים ובלב הרגשה נפלאה: כל הקהל, הרב הזה, השחיינים המעולים, הכתבים, הצלמים, כולם התאספו בברכה של מסקנו. אכן - אין להתביש בעצמנו.

הסתימה עת התחרות, התפזר הקהל איש לעברו, הלכתי אני לכיוון הברכה הי-ונה. עטורה היתה שרידי גדר נושנה שנחנקה בעשב גבוה, ירוק ובהיר, המזקיף עליו הצירים למעלה כאומר: "כעת אני השליט פה!" דפנותיה המסופעים עטורים כתמי זפת, טלאי בטון וחורים, עשב מבצבץ מהם פה ושם, שמח על שסוף סוף פס-קו למטכו ידים רטובות ו"אכזריות". מימיה ירוקים, דלנוחים, השיטו בשלוה איי ירוקת. צינור מבוים הזרים זרם מים דק כמתבייס...

עמדה ברכה זו: זקנה, מבויתת מתרפקת על זיכרונות העבר, עת קהל אנשים

התאסף סביבה וחזה בתחרויות. עת אמרו: "זוהי הברכה הראשונה של הפועל". עת מלאוה מצהלות הילדים במשחקיהם, וגערות המטפלות: "לצאת! לצאת!!".

עת הירח בלילות נסקף, נרעד במים ואט עלם

ועלמה צעדו חרט על שפתה, סיפרו סודותיהם, והיא שמרה סודם, בכל אלה נזכרה הברכה, ושחקה בינה לב-ין עצמה. דפנותיה הקמוטים, העשב העוטר, לגדר הפרוצה, והסלט הדהוי, מעל סערה, שמרו סודה ולא גילוהו.

הכתב הנודד.

באחת מחוברות "יחדיו" הובעה הדעה כי "עבודה בתמורה הינה גורם ללכוד ה-
חברה ולגבושה. כאן ברצוני להפריח סברה זו.

תמורה חומרית אינה גוררת בעקבותיה תמורה חברתית. מתנת השכר, הנובע מה-
עבודה, היא ההנאה בלבד. קבלת הטוב שבדבר אינו מועיד את המטח פעולת החברה
לקו מסויס.

הפעילות החברתית או שינוי לטובה אחר, שקווה
לקבלם מהתפתחות זו, הנס ראית שוא. השינוי היחיד
הוא הספוק. אינני רוצה להוריד מערכו של זה כי ה-
וא חוצרתו של מאמץ. אך כאן יש להבדיל, ישנו ספוק
חברתי והוא הרגשת הליכוד, המודרך ע"י מטרה חברת-
ית, חוץ המעטה. וישנו סוג אחר אשר בא רק עם תוצ-
את המעטה והוא השכר. אם שכר זה המופיע בצורת רד-

יו, פטיפון או דבר אחר מחקבל מאוחר ניכרת אכזבה בתלקים שונים בחברה, אשר
הספוק שהם מקבלים מהמפעל מתיחס לסוג השני שהזכרתי. הצטקפותם של רבים לסוג
זה מצביעה על ליקוי חברתי ומאירה את החברה באור לא יפה.

אינני פוסל את הצד המהנה אך חד צדדי. השינוי החברתי לטובה לא יבוא עם
קבלת השכר. במקרה זה יראו את השינוי (החומרי) ואז הוא פסול. צריך להרגיש
אותו ואז הוא כשר. במקרה הראשון מחכים לו ובמקרה השני מרגישים שהזא חל.
בדרך זו מתגבשת צורת ביקורת השופטת כל מפעל ומפעל לפי איכותו החומרית

בלבד. כדוגמא לכך נביא את שיחת החברה האחרונה הוצע לנו לקחת את הורדת ה-
כותנה על אחריותנו ובין זמחנו. היטובו של הנער הממוצע הוא: מה תהיה תוצרתן
של המאמץ משתלמת או לא? היטוב פסטני זה קבע את היחס שלנו כלפי המפעל כולו.
במקום לראות את עצמנו בעלי אחריות, אשר ביכולתם לעשות זאת, ולהרגיש את כוח
הליכוד ואת אפשרויות ניצולו. החישוב הנ"ל חוקף את הפרצוף האמיתי של החברה
ואין להעלים את קיומו.

יש לי הבטחון המלא לומר שברגע והיו את הצעת המפעל מלויס, בהתחייבות סג-
קבל תמורה שהיא, היה היטובו של הנער הממוצע מצביע על כדאיות. גם כאן היתה
נחשפת דמות החברה בדיוקנה.

לאחר המהרה הגישה הזאת שהיא רוכשת רב אינני יכול לכנות את ציבור שלטת
הכיחות כחברה, מבחינה מסוימת. יאמרו לי שדעה זו מוטעית מיסודה. כי צרוף
של כיתות אלו המכוון ע"י גופים שונים שהוא קבעם, הנו לכל המובנים חברה.
כוונתי היא, שמבחינת היחסים החברתיים זו לא חברה, כי אין לראות את כשר ה-
הארגנותה וליכודה נקבע ע"י היטוב שאינו חברתי.

מצב זה הוא תוצאה של שיפוח החישוב הנ"ל ויש להזהר ממנו כי הוא יחריף.
ולבסוף לאחר דבריק אלה אני חוזר ואומר: אין עבודה בתמורה גורמת להתא-
רגנות החברה ולליכודה. אך אם ברצונה להגביר צעדים אלה אומר שדוקא עבודה
לשם עבודה, שמטרה חברתית היא מדריכחה תהיה צעד נכון.

אורי גיל (י"א).

" ע מ ך "

מחזה בארבע מערכות.

מאת: שלום עליכם; עיבוד: י. ד. ברקוביץ.

את "עמך" של שלום עליכם בעיבודו של ברקוביץ, ובביצוע הלהקה הדרמתית

מכפר-מסריק ראינו ביום חמישי באמפיתאטרון האזורי.

עלילתו של מחזה זה, המעובד לפי ספרו של שלום עליכם, נסבה על חיי עני,

שחיוך מחוסר ומחסור יש לו אשה מרח-רוח, המקללת בלי הרף את עניה, ובת יפת-

חואר שני, שוליות החיטים שלו מאוהבים בה עד

כלות הנפש. החיט מתעטר לפתע פתאם ע"י סטרו

טזכה בהגרלה. במערכה השניה אנו רואים את ב-

יתו העשיר של אותו חייט, ואת אשתו המחהדרת

בלבושה וזוללת בלי הרף ממתקים, ואת בתו הא-

ומללה מהאורחים הבלתי רצויים, לה הממלאים את

הבית, ושעם אחד עליה להתחתן. היא בורחת מ-

הבית עם שני שוליות החיטים בדיוק ברגע בו

מגיע לבית החיט שליח הבנק המודיע לו כי הכ-

סף לא שייך לו. הם כולם הוזרים לביתם הישן

ובסינים המחזה מתחנת הבת עם אחד השוליות של

אביה.

עד כאן סיפור העלילה. אכן, טוב אותן הדמויות החינניות בננת העירה הי-

הודית, השואפות לעשר ולגדולה ולבסוף שבים להיות "עמך" פשוטים. אותו הומור

נפלא של שלום עליכם, עובר כחוט השני במחזה זה, בעיבודו של ברקוביץ שנשאר

נאמן מאד לספר עצמו. הביצוע היה נחמד מאד, וביחוד התבלטו לטובה משחקי דמ-

יות החיט, אשתו, החתן שנדחה ע"י הבת והסדכנים למיניהם, שמלאו את הבמה.

משחק מלאכותי מאד וחסר אותו ה"עמך" של שלום עליכם גילמה מעצבת דמותה של

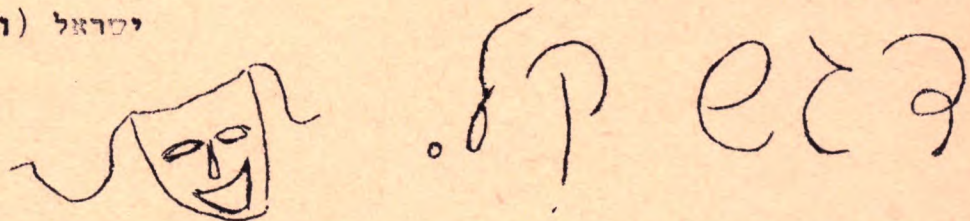
הבת. גם דמותו של אותו "עמך" שאליו השתוקקה כל-כך הבת - הוא שולית החיטים

עוצבה באוזלת יד די ניכרת. אולם המחזה בכללו, על אף החפאורה השטחית במקצת

והפגמים במשחק היה נחמד, עליז, ומהנה מאד, ופי כמה גדלה ההנאה בחוסבך כי

את הכל מציג חוג דרמתי מקיבוץ.

ישראל (ו).

גרץ מצא זיקית אוכלת פרפר. נכמרו רחמיו על היצור החלש, חפס את הזיקית,

הרגה וקברה, ושחרר את הפרפר לדרות. לשאלת סקרנים השיב: אני מתנגד למלחמת

הקיום על פי דארווין.

רוחי האתון ממסק ביה"ס, ורצונה לצבור דעת, דחפה ראשה לחלון חדר המור-

ים בשעת הדפסת דף זה. אחד המורים הותיקים "התקשר" אליה ואמר: "או זהו, זה

המקום, חדר-המורים.

... זמן רב שלא קבלתי מכס שום ידיעה. נכון הוא ש-
 גם אני מזמן לא כתבתי לכם אבל אל לכם לחכות חמיד
 כאילו לתשובה ממני. אני האחד ואחס הרבים ואם כל
 אחד מכס יכתב מדי פעם בפעם מספר מילים יגיעו מכה-
 בים לעיניהם יותר קרובות. אצלי היו גם סיבות לאי
 כתיבה, בזמן האחרון התקררתי וכתבתי במטה שבועיים
 וזה היה בדיוק בחפשי החורף שהיה כאן ולפני זה היי-
 תי טרוד לרגל הכנות לתערוכה גדולה שהכין בית-הספר

לרגל מלאה 100 שנה להולדתו של שלום עליכם וקיום 25 שנה לבית הספר הנושא את
 שמו של הסופר. ואמנם היחה זאת תערוכה גדולה מאד בהיקפם וכללה ממש אלפי ע-
 בודות שונות של תלמידים מכל הגילים החל מגן הילדים וגמור בבית-הספר התיכון.
 אחי הכינו תלמידים מספר מפות גדולות בידיעת הארץ עם כתובות מתאימות והיו
 מוצגות עבודות תלמידים בכל שטחי הלמידה - היסטוריה, חנ"ך, ספרות, לשון -
 הנלמדים בבית הספר. אינני זוכר אם כתבתי לכם על בית הספר עצמו. זהו גוש
 בנינים וחצרות לאורך קבדרה שלמה, כלומר לאורך 100 מ' עם כניסה משני רחובות.
 כאן נמשכים הרחובות במקביל כל 100 מ' ומספר הרחובות סצריך לעבור נותק גם
 את המושג של המרחק שיש לעבור. ובכך ישנן שתי כניסות לבית הספר. מרחוב אחד
 נכנסים לגני הילדים ולבית הספר היסודי ומהרחוב השני לבית הספר התיכון. בנ-
 ין בית הספר התיכון הוא בנין חדש שנחנך רק לפני שנה ובכניסה קירותיו מקושט-
 ים במוזאיקות צבעוניות המתארות תמונות לקוחות מהספרות: משירי הים - יהודה
 הלוי; אל הצפור - ביאליק; מנחם מענדל - שלום עליכם; שלם התופרות - י. ל.

פרץ; ותמונה לפי יצירתו של סופר ספרדי. גם בקומות העליונות קירות מוזאיקה
 עבדים היינו ומילים כתובות בכתב עתיק מתקופות
 שונות. והתלמידים הלומדים? כמובן שונים כמו בכל
 מקום. המחענינים יותר ופחות, ויחס שונה. אבל דבר
 אחד יש לציין, הלימוד בבית הספר העברי תלוי ברצ-
 ונו החפשי של כל אחד ובהכרתו ומכביד על סדר יומו
 של כל אחד מהם. חצי יום בבית הספר הקסטילי והמה-
 ציח השניה בבית הספר העברי הרי זה יום עבודה

ואם יש לבוא בטענות, הרי שלא כל אחד מנצל

את הזמן שהוא כבר מקדיש בין כך ללמוד באופן היעיל
סדנא דארעה חד הוא (האם ידוע לכם הבטוי הרוח האר-
מי הזה?). הכתוח אינן מאוכלסות ביותר בין 10-20
חלמיד לכתה, בערך כמו בקיבוץ.

וכעת אני מחכה להרבה ידיעות מכם, איך עבר החפס? מהן ההכנות לקראת שנת
הלימודים? שנת הלימודים כדאית לתשומת לב מיוחדת. זהו האקורד האחרון וטוב
סיהיה האקורד חזק. יש לחשוב כבר מהתחלה על תכנון העינינים הלימודיים והחב-
רתיים.

התענינו ואזרו כח. אני מבין שיטנם קטיים - הם אף פעם לא חסרו, ולכל כחה
מסוימת היו בעיות חברתיות מטלה. קחו את העינינים בידיים בעוד מועד.

בברכות חמות

שלכם יחיאל קיל.

מצע לשנה חדשה.

הנה החלה שנה חדשה. האם יש כבר עכשו לצפות לאחר-
יתה?

יש וצעדים ראשוניים קובעים את המסלול. מן
הדין לחשב את המעשים כבר בראשיתם. "סוף מעשה במח-
טבה תחילה".

לתחזית השנה כמה נתונים טובים:

- עליה מספרית ניכרת בגילים הגבוהים והבינו-
ניים, ועצמה מספרית נותנת תחושת כוח.

- סיכויים לרמת הוראה מתאימה.

- כולנו התבגרנו בשנה נוספת ואין ספק שתוספת בגרנת אישית וקולקטיבית
מביאה גם אצל חברה צעירה תוספת רצינות ותוספת אחריות.

נתונים טובים, כאמור. ובכל זאת לא למותר לתת את הדעת לחוקי זהירות

אחדים:

- יותר זהות בין הכללים המוצהרים שאין עוררין עליהם ובין המעשה היומ-
יומי, יותר אחריות אישית במילוי החובה.

- יותר דייקנות בכל פעולות היומ-יום.

- יתר חברות וסבר פנים.

- יתר מימוש של הזיקה לתנועת-האם.

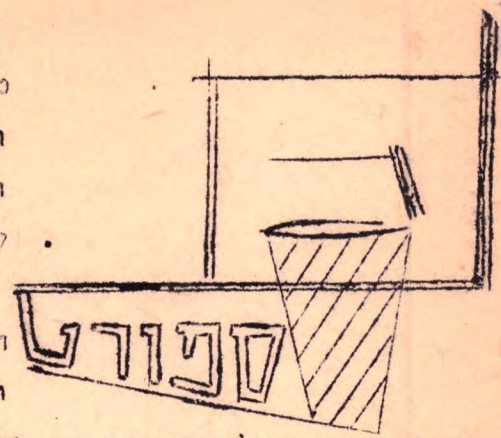
- יתר תחושת נעורים, במובנם המעודן: פחות לאות, פחות אדישות למה שמרחש
מעבר לד"אמותיך.

- יתר ביטוי ופחות רתיעה בפני ביטוי תרבותי, עברי-מתוקן (הקראתם לפני

שבועות אחדים ב"בקיבוץ" את רשימתו של אשד "מדוע אין נשמע קולם?" - לא קרא-
תם, ידעתי, על כן:)

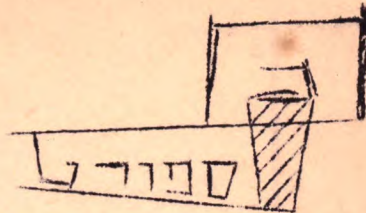
- יתר קריאה רצינית ויתר ערות לעינינכם אתם ע"י יתר ערות לבעיות דורכם

דורנו.

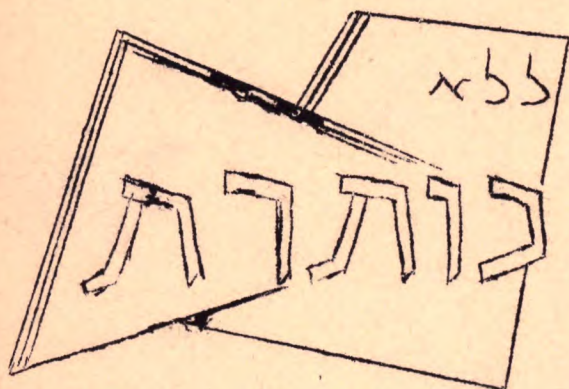
מונח לפני גיליון של "עלומים" מתאריך זה דאשתקד,
ובו רשימת סיכום עונת השחיה בסניפנו. (המאוחד)
ובסניף "הכולל". הרשימה נפתחה ביאלה: האם נגזר
על ענף השחיה בג"ח - המאוחד שילך לעולמו?
אף-על-פי יאלה זו היחה במקומה בזמן ההוא
הרי מאז זרמו מים די-רבים בבריכה החדשה שלנו,
והיא סיפקה-ת המנוף החזק ביותר לדרך ענף זה ימן
הבוע, ואפשר לומר כבר עכשווי-בזאת נעשתה סתיה חיובית חזקה נקשר לעתידו של
הענף.
הסינו העיקרי הינה הוא בכך שזה לקאסונה מאז הפילוג שיך לנו קבוצה קב-
ועה ומאומנת ומסתתפת סדירות בתחרויות. הסגל מונה כ-25 שחינים, -רובם מכיתות
ה' - ח' ויתרם הלאה מזה. בדרך כלל קשה לקבוע את עתידו של כל שחיין במיתות
כה'-ז', כולם יכולי אני לאשר הסגל הקיים הוא טוב, והוא מהווה בסיס רציני
מאד לגרעין חזק של שחינים יהיה לנו בעוד שנתיים. אני אומר גרעין הלא פרי
ילם כיון שיש לצפות, בעקבות נסיון רב-שנות, לתריות טובות, ביחוד מצד הש-
חיניות, ועובדה אחרונה זו מעיקה כחליים כיון וחולשתנו הגדולה (גם של הסנ-
יף "הכולל") היא בבנות דוקא, ובכל האליפויות הגדולות אנו מוכרעים ע"י נבחר-
ות שונות רק משום שאיננו יכולים להציג יותר מבת אחת (!) לתחרויות אלו.
אך כאמור, אלה שיסארו יהיו חומר יסוד מצויין.
כל זה מעודד למדי, אולם ישנן גם בעיות שאין להשלים עה המסכותן גם בע-
חיד. למרבה הפליאה עדיין אין מזכירות המשק וועדת ספורט מכינים רשמית בענף
זה. בשום מוסד במשק אין סעיף כספי מאושר לשחיה. ועדת הספורט שביכלתה לממן
ענף יקר כמדור-רגל (הוצאותיו: תלבשות חדשות מדי פעם-כולל נעליים, נסיעה ארוכה
פעם בשבועיים, החזקת המגרש, כדורים, ומסיבות לאחר כל נצחון "השוב"), קומדת עם
השחינים על המקח על כל נסיעה רחוקה יותר מפנינת הכביש הראשי. המזכירות
טוענת שאף חבר משק אינו פעיל בענף זה ועקב עובדה "משמחת" זו אין החזקת הענף
מוטלת עליה, אלא על ביה"ס. ביה"ס מצידו אומר שלא ניתן לו כל תקציב לכך כיון
שעד כה לא היה תקציב הוצאות כזה. "אז ברור שאין הוא יכול לכסות את ההוצאות."
כך נסגר מעגל הכספים וענף השחיה נשאר מחוצה לו. אני מציע לוועדת הספורט ל-
קדם בברכה דבר הולדתו של ענף ספורט "חדש" במשקנו, לראות בנושאינו - באם ק-
טנים או גדולים המה את מיצגיו "ונושאי דברו" בשטח זה, ולקחת אותו תחת סמכ-
והה, ביחוד שעה שזהו הענף היחיד שעדיין אין לו "אבא" מחברי המשק וחבורת
עסקנים מסבבושידאגו לעינינו.
בעיה אחרת קימח בקשר לאימונים. בזמן העונה זקוקים השחינים לאימון יו-
ם-יומי. במך כזו השחיה בארץ גוש זבולון למשל, נהוג שאין באים לברכה בשעת א-
ימוני הסגל. אינוני חושב שצריך להגיע לקיצוניות כזאת אבל צריך להגיע להסדר
מסוים. כמו כן מקובל שהמתאמנים מקבלים פעמיים בשבוע אימון על חשבון עבודה
(הכונה לילדים שעובדים אחה"צ). כרגע זה נראה בלתי מושג במידה מה, אך מקוה
אני שבמשך הזמן יבין הציבור שאין זה יותר מדי לגבי ילד שבמשך העונה מתאמן
(המשך מעבר לדרך).

יום-יום שעה וחצי (אימון שחיה ידוע כאחד מהקשים ביו-
 חר בין ענפי הספורט) ואח השבתות שלו הוא מוציא מחוץ
 לבית בחחרות. כל הפרטים הללו באים להראות שהיגענו כ-
 בר לדרגה כזאת שצריכים אנו לטפל גם בהם.

לסכום הביא עובדה המדברת בעד עצמה: התחרות ביננו לבין האיחוד לגילים
 צעירים (עד כחה ט') זכו שחינונו בניצחון 120נק' לעומת 100נק'.

נדב.

1

שרעפי אלוה אוריריס, חכלילים מרחפיק
 מעל ראסי אדם הסחים מנטל יגון חיים.
 ברבורים אפורים טטים באגם השמים התכ-
 ולים
 קוראים מחשבות האדם הקטן שגדולים מע-
 מעטיו כפליים

בורא, קונה עולם, ראה בוראיו ונאנח.

שלא כרגיל אנו מעיזים להביא הפעם מץ-
 הו שאיננו יודעים יצירתו של מי היא.
 זו היא העתקה של פחקא שנמצאה על הדשא
 בשטח הצריפים. השיר מצא חן בעינינו ו-
 לכן היגטנו אותנו מעל דפי העלון.
 מ. ע.

2

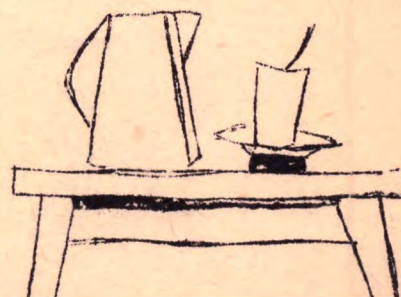
קטן האדם, אך רחב לבו, חובק עולם
 טוטף וטוטפים רגשותיו, איך קץ, סוף-
 לם.
 חומקות מעליו אצות רצות מחשבותיו כ-
 ולן,
 עדי בורא עולם, עד איך סופם ואיך ג-
 דרם

בורא, יוצר אדם, ראה יצרו ונאנח.

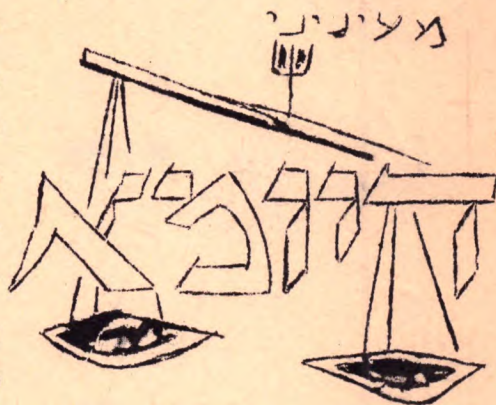
3

ואני כפספס קטן שנקלע ונפל לתהום
 הנסיה, כאדם בעבי יערוח וגאיות,
 זועק צעקתי, גדולה ומרה מהיות,
 קורא לעולם, זועק לאדם.

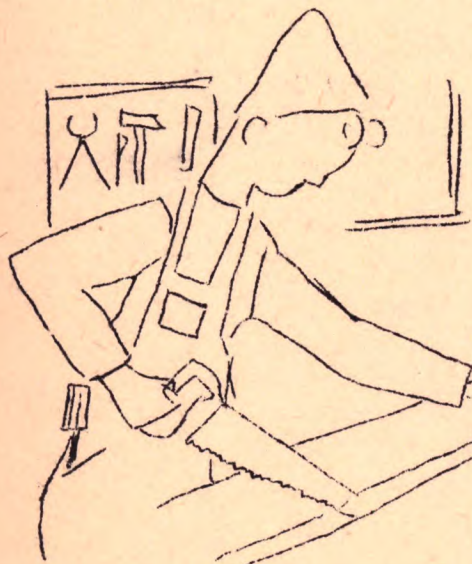
לבית הספר הקיבוצי אין תחליף.

בבוא שנת הלימודים החדשה נזכרתי בשיחה אחת בחברתנו שנסבה על בעיותיו הרבות של בית סיפרנו, בין היחר הובעה דעה של אחדים מאיתנו על המצב החמור הקיים בכחות הגבוהות באגפן מתמיד בסטח הלימודים. נאמר שקימת ברירה מתאימה מאד לצרכינו והוא פיזור תלמידים על פני בתי ספר שונים בעלי מגמה מקצועית שאליה נכלח כל אחד ובה הוא רואה את עתידו כחבר בקיבוץ. הורגסה גם הסכמה די כללית שלדעתי באה כחוצאה מאכזבה שהיטחררה אצל רבים מאיתנו כחוצאה מעובדות קימות. חשבתי לפרקים בנושא זה והגעתי למסקנה שהדעה הזאת מוטעית. אמנם הדרך הזאת עלולה ליפתור דברים חשובים מאד בצורה הנכונה אך היא לא חמלא בודאי תפקידים אחרים בעלי ערך לא פחות.

שאותם ממלא בית סיפרנו שהוא בית ספר קיבוצי. ו- בית ספר אחר לא רק שלא יעטה זאת אלא גרוע מזה ותיכף נראה למה הכונה. אני מניח שברור הדבר שההבדלים העצומים הקיימים בין בית סיפרנו ובין בתי הספר האחרים הם גדולים בדינק כמו ההבדלים הקיימים בין הקיבוץ כדרך חיים והישוב העירוני במצבם הנוכחי. בית סיפרנו מנסה לחנך לחיי קומונה כשלנו אם כל הצדדים הרבים שקיימים בה ולהעניק לנו את הביסוס העיוני המתאים של חיי הקיבוץ מכל הבחינות, שבלעדס קשה להתמיד בצורת חיים זו (כאן ניטאר פתח מחשבה לעוד הבדלים חשובים ורבים לאין ספור כגון צורת הלימוד והחינוך, הלימוד מנקודת השקפה שלנו המעצבים את דמותו של האדם הקיבוצי).

כל מערכת חיינו בבית הספר הזה והחברה הזאת נוחנים לנו את הטעם המיוחד הקיים במסגרת זו ולא בטום פנימיה אחרת שאליה אפשר לשלוח ילדים. אין אלו דברים פחות חשובים לדעתי מיסוד מיקצועי טוב והשכלה גבוהה יותר שעלול לחת בית ספר מתאים. שניהם חשובים אחד כסני בחיי הקיבוץ וקטורים זה בזה קשר בל ינתק. לא עוד אלא שבית הספר, פנימיה או כל צורה אחרת של מוסד לימודי עלולה אף להטות מדרכת נערים צעירים שלא בגרו עדין ברצונותיהם והטקפותיהם כמונו בי- חוד כסידוע לכולנו שהוא היחס המחגלה כיום כלפי הקיבוץ על כל צעד ושעל במדינה.

לסט הבהרת דעתי בעיניך בכל פטוטה אומר: לא באתי להציע בהזדמנות שיטה נכונה כדי לעלות על דרך המלך בלימודים רק חפצתי להביע דעה - מחנגדת לדעתם של אלו המצדדים בעד שליחתם של חל- מידים מאתנו לבתי ספר אחרים היות: ובית הספר הקיבוצי דרוש והכרחי לדור החדש הצומח בקיבוץ בכ- לל, בפרט לאור המצב שאין לדור הזה אותה התלהבות נעורים התחלתיחטבה נתברכו הורינו בהקימת את המ- פעל כדי להמשיכו.

דונדנית: לוועדה חרבות נערכה ליד מדורה

בחיך הטבע, הדיו הט...
* החקים סיום למפעל.
מסיבת סיום שהוקדשה, הפעם לנוסא "בעבור פת-לחם"
במסיבה גם עוגות.
היה יחת חברה שהיא פתיחה לפעילות חברתית.
רשט בנרכה שהצטין במיוחד.
ישוער מצד החברה.

לנוחרות

שכבה בינונית:

- * הפתיחה מס' 1 לועדה חרבות נערכה ליד מדורה בחיק הטבע, הדי השירה הידהדו למרחוק.
- * התקיים יום שחיה נחמד באחת השבתות סופו ה- יתה מסיבת סיום למפעל.
- * במסיבה שהוקדשה הפעם לנושא "בעבור פח-לחם" הוגשו לסיום גם עוגות.
- * נערכה שיחת חברה שהיא פתיחה לפעילות חברתית.

בת נעורים:

- * הפתיחה לפעילות ספורטיבית השנה, נערך יום ספורט בברכה שהצטיין במיוחד יעמי הצחוק שנשמעו בו והעידו על מורל גבוה וכן במחח בלתי ישוער מצד החברה. הי פתיחה ומה ההמסך?
- * נערכה מסיבה ראסונה שהוקדשה הפעם לאגדות עמים.
- * כתה י' יצאה לאייל במסגרת העזרה ליטובים צעירים ולסתי בכתות הנותרות תנה הזדמנות לבקרו לרגל מסיבת ראס-השנה שנערכה סם.
- * נערכו, ארבעה שיחות חברה שכללו נושאים כגון: בחירת ועדות, מבצע השכבה ותנה ועוד.
- * במספר שבתות, פנויות היחכנסו החברה לערב ריקודים עליז במועדון ביזמת מחובבי הריקוד.

העזרה לאייל.

השנה יצאנו בפעם הראסונה לעזרה למען יטובים צעירים מטעם החטיבה. ולת הסברה לחטיבות העזרה בקרה אצלנו משלחת ממזכירות החטיבה ובטיקה קצרה בר לנו על מטרת העזרה וחטיבותה הרבה ליטובים הצעירים במצבם כיום. יצאנו ביום שני (באיחור של יומיים) לאייל לטבועיים ימים לפי מטרת הח-ה. קבלת הפנים כלפינו היתה די עגומה אך היבנו את הסיבות לכך שהן: החילוף מיד במחזוריים של החטיבה במסק והרגל חברי המסק לכך, אך עד מהרה התחלנו ל-ס לעינינים, למחרת התחלנו לעבוד כשרב החברה מסודרים לכותנה. במסך הזמן לדל מספר החברה שעבדו בכותנה בגלל העברה לענפים אחרים לפי שיקול של סדור ודה כמובן.

קצת על תפקיד הכתה היוצאת לעזרה:

אחד התפקידים שנראה לנו מהחשובים היא כמובן העזרה בידיים עובדות. המצב בטטח זה הוא שהידיים העובדות המקומיות אינן מספקות את דריסת הענפים ל-ה.

לא פחות חשוב הוא תפקיד העידוד אם לקרוא לזה כך. חברי מסק אייל מיואטים חד ולידיעת כולכם הם מחכים מאד לעזרה רצינית מחוג הנער שלנו. שכבת נעורים יכולה לתת עזרה רצינית למסק כזה, לדעתנו ע"י מפעלים שונים ו- מחוץ למסגרת העזרה מטעם החטיבה. איננו באים לדבר כאן על צורת המפעלים טוח שזו היא דרך נכונה.

ם נאמר: אי אפשר להגיד שהחברה חזרו מבסוטים מהעזרה ביחוד כשההווי במסק מיאס למדי. צריך רק לקנות טהלך פרוחות באייל ישחנה לטובה ע"י העזרה ויה שתיהיה ברוכה מצידנו.